

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/30/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622201433
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7622201433.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, zast. D. E. E., advokátom, Košice, Moldavská cesta 10/B proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia 2.912,02 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7Csp/34/2022 zo 17. augusta 2022

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamieta.

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni nárok náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500161615 zo dňa 2. 8. 2016 je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2.912,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.912,02 eura od 14. 4. 2022 až do zaplatenia (výrok II.) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Vychádzal pri tom zo zistenia, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500161615 žalovaný poskytol žalobkyni úver 3000 eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačných splátok 103,75 eura, z toho splátka istiny úveru 71,43 eura a splátka úroku 32,32 eura, s ročnou úrokovou sadzbou 22,44 % a RPMN úveru 24,84 %, pričom žalovaná preukázateľne v prospech žalovaného zaplatila celkove sumu 5.912,02 eura. Súd posúdil úverovú zmluvu vzhľadom na postavenie strán ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ), a na ktorú sa vzťahujú tiež ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z.z.“). Žalobe vyhovel z dôvodu, že úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Súd mal za to, že v zmluve je uvedená len samotná výška RPMN, pričom nie sú uvedené predpoklady na výpočet RMPN. Navyše sa súd nestotožnil s argumentmi žalovaného, ktorý tvrdil, že pri uzatváraní úverovej zmluvy nevyžadoval poistenie schopnosti splácať úver ako podmienku pre uzavretie zmluvy, mal za to, že poistenie bolo žalovanej nanútené a žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul výšku poistného. Na základe vyššieuvedeného považoval v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy) úver za bezúročný a bezpoplatkový. Následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia žalobkyni vo výške rozdielu zaplatenej sumy a istiny úveru spolu

s úrokom z omeškania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strany vo veci.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na nové prejednanie, alebo aby rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Namietal, že závery súdu prvej inštancie o neuvedení predpokladov potrebných a použitých na výpočet RPMN sú nesprávne, podľa jeho názoru § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvedenie tých predpokladov, ktoré môžu výpočet RPMN ovplyvniť nezávisle od údajov ako sú výška splátky, počet splátok a podobne. K nedobrovoľnosti uzavretia poistenia žalobkyňou uviedol, že z rozsudku nevyplýva na základe akých úvah, dokázaných skutočností a právneho posúdenia súd dospel k tomu záveru, že žalobkyňa musela uzavrieť poistenie aby získala úver a nešlo o dobrovoľné poistenie. Žalovaný mal za to, že sa súd nezaoberal žiadnou z okolností, ktorá je podstatná pre posúdenie, či poistenie bolo alebo nebolo podmienkou získania úveru.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na svojich tvrdeniach o nesprávnej výške RPMN, ktorá je uvedená v neprospech spotrebiteľa, ako aj o nesprávnej celkovej čiastke, ktorú mala zaplatiť. Tvrdila, že žalovaný zámerne nezahrnul do RPMN výšku poistného. Navyše, argumentovala ďalej, že úverová zmluva musí obsahovať nielen matematický vzorec výpočtu RPMN, ale tento musí byť doplnený predpokladmi na uskutočnenie výpočtu, čo v predmetnej úverovej zmluve absentuje. Rozsudok súdu prvej inštancie mala za vecne správny a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania.

5. Na základe odvolania podaného žalovaným a to voči všetkým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozhodol vo veci prvýkrát rozsudkom z 30. novembra 2023 sp. zn. 2CoCsp/87/2022, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietol a priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

6. Proti rozsudku tunajšieho súdu z 30. novembra 2023 sp. zn. 2CoCsp/87/2022 podala žalobkyňa dovolanie, na základe ktorého Najvyšší súd SR ako súd dovolací rozhodol uznesením sp. zn. 5Cdo/91/2024 z 25. júna 2025 tak, že rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 30. novembra 2023 sp. zn. 2CoCsp/87/2022 zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. V spojitosti s tým, zrušil i naň nadväzujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania.

7. Najvyšší súd SR v zrušujúcom uznesení v konštatoval nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces a to tým, že napriek požiadavke žalobkyne pre prípad, ak by o odvolaní rozhodoval odvolací súd rozsudkom bez nariadenia pojednávania, aby jej, resp. jej právnenému zástupcovi oznámil prostredníctvom elektronických prostriedkov miesto a času verejného vyhlásenia rozsudku, tejto požiadavke žalobkyne odvolací súd nevyhovel a žalobkyňu prostredníctvom elektronických prostriedkov o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku, neupovedomil, čím porušil jej právo na spravodlivý proces. Rozsudok, ktorému takáto vada predchádzala, konštatoval, že je neudržateľný, pričom odstránenie tejto vady je možné iba cestou zrušenia takého rozsudku, preto rozsudok odvolacieho súdu zrušil.

V ďalšom dospel dovolací súd k záveru, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyvodil právne závery odlišné od záverov súdu prvej inštancie bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie), čím postupoval v rozpore s § 384 ods. 1 CSP, poprel jeho účel a význam, keď dospel k odlišným skutkovým zisteniam ako prvoinštančný súd bez vykonania vlastného dokazovania alebo jeho zopakovania v odvolacom konaní, čím znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a teda k procesným vadám podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je ďalšou okolnosťou, pre ktorú dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355, § 358 CSP), súc viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP) nariadil na prejednanie odvolania pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom po zopakovaní dokazovania, viazaný rozsahom

odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP) dospel k záveru o potrebe napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnúť (§ 388 CSP), keďže vzhľadom na nesprávne zistenie skutkového stavu súdom prvej inštancie a naň nadväzujúce nesprávne právne posúdenie, neboli splnené podmienky ani na potvrdenie ani na zrušenie rozsudku.

9. Za účelom odstránenia rozhodnutím dovolacieho súdu vytknutých procesných väd a nesprávneho postupu dovolacieho súdu pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného, odvolací súd nariadil pojednávanie vo veci, na ktorom boli sporovým stranám vytvorené podmienky na to, aby na ňom uplatňovali svoje procesné práva vrátane tých, ktoré si nemohli uplatniť v predchádzajúcom konaní dovolacieho súdu. Žalovaný/odvolateľ svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní vopred ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti s tým, že súhlasil s vykonaním pojednávania a rozhodnutím vo veci v svojej neprítomnosti. Žalobkyňa a jej právny zástupca sa na pojednávaní osobne zúčastnili.

10. Žalovaný/odvolateľ odvolanie odôvodnil s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom mu znemožnil aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V konkrétnostiach mal odvolateľ za nesprávne závery súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru o neuvedení predpokladov potrebných a použitých na výpočet RPMN v spotrebiteľskej zmluve, čoho následkom konštatoval, že je potrebné považovať úver za úver bez úrokov a bez poplatkov a nestotožnil sa ani so súdom prvej inštancie prijatým záverom o nedobrovoľnom uzavretí poistenia žalobkyňou namietajúc, že z rozsudku nie je zrejmé na základe akých úvah, skutočností a právneho posúdenia súd dospel k záveru, že žalobkyňa musela uzavrieť poistenie aby získala úver a nešlo o dobrovoľné poistenie.

11. Odvolací súd na základe preskúmania rozhodnutia súdu prvej inštancie, konania, ktoré mu predchádzalo ako i podaného odvolania dospel k záveru, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania nevyvodil správne skutkové zistenia, nesprávne interpretoval aplikované právne normy, z čoho vyvodil nesprávny právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Podľa § 384 ods. 1 CSP preto odvolací súd zopakoval dokazovanie v rozsahu oboznámenia sa so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 8500161615 zo dňa 2. 8. 2016 ako i Prihláškou do poistenia z toho istého dňa a na základe návrhu žalobkyne i jej výsluchom.

12. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500161615 zo dňa 2. 8. 2016 je zrejmé, že ju uzavreli žalovaný ako veriteľ a žalobkyňa ako dlžníčka a spotrebiteľka. Podľa čl. 5. zmluvy „Údaje o spotrebiteľskom úvere (v EUR)“, sa zmluvné strany dohodli, že v súlade so zmluvou poskytnie veriteľ dlžníkovi spotrebiteľský úver s nasledovne uvedenými podmienkami: - celková výška úveru 3.000 eur, - doba trvania zmluvy: na dobu určitú do termínu konečnej splatnosti úveru, - úroková sadzba úveru 22,44 % ročne, - odplata za úver podľa Občianskeho zákonníka 22,44 %. – RPMN 24,84 %, - priemerná hodnota RPMN 16,36, - celkové náklady spojené s úverom: 1.357,50 eura pozostávajú zo sumy úrokov, ktoré musí zaplatiť za celú dobu čerpania úveru, - celková čiastka, ktorú musí v súvislosti s úverom dlžník zaplatiť: 4.357,50 eura, - výška pravidelnej splátky 103,57 eura, z toho splátka istiny úveru 71,43 eura a splátka úroku 32,32 eura, - počet splátok istiny úveru a splátok úroku: 42, - termíny splatnosti prvej splátky 3. deň v kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti prvej splátky : 3.9.2016, - termín konečnej splatnosti úveru: 3.2.2020, - úroková sadzba pre prípad omeškania s úhradou splátok úveru: 5 % ročne. Ten istý článok zmluvy obsahuje odsek, resp. časť označenú „Informácia o náhrade poistného (ak dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver)“, podľa ktorej druhého odseku: „Poistenie schopnosti splácať úver je dobrovoľné. Veriteľ uzavretie a vznik takéhoto poistenia nikdy nepožaduje ako podmienku pre uzavretie tejto zmluvy, alebo pre získanie úveru. Účasť na poistnom vzťahu nevzniká uzavretím tejto zmluvy, ale podpísaním Prihlášky do poistenia. Pristúpením k poisteniu sa dlžník zaväzuje, že bude veriteľovi za dobu trvania poistenia platiť náhradu poistného za nasledovných podmienok: ...“ Článok 7. zmluvy je označený ako „Predpoklady pre výpočet RPMN“. Podľa jeho znenia: „Pri výpočte RPMN sa vychádza z predpokladu, že úver bol poskytnutý okamžite a v dohodnutej sume, táto zmluva zostane platná po dohodnutý čas, veriteľ a dlžník budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve a nedôjde k zmene splátkového kalendára. ...“

13. Z Prihlášky do poistenia odvolací súd zistil, že predstavuje samostatnú listinu, v ktorej záhlaví označená žalobkyňa ako poistená vyhlásila, že pristúpenie k poisteniu na základe podpísania tejto prihlášky do poistenia nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi poisťníkom ako veriteľom a poisteným ako dlžníkom a ani iného zmluvného vzťahu medzi nimi. Poistený nie je povinný prijať návrh poistenia zo strany poisťníka, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol poisťníkom jasne a zrozumiteľne informovaný a túto skutočnosť potvrdzuje svojim podpisom. Prihláška je dvojstranová listina, ktorá na druhej strane obsahuje podpis žalobkyne zo dňa 2.8.2016.

14. Žalobkyňa vypovedala, že v čase čerpania úveru bola ešte vydatá a keďže mali s manželom finančné problémy, čerpali úvery, pričom sa dostali do štádia, resp. stavu, že čerpali úver a následne na jeho splatenie čerpali ďalší úver. Či v tom čase ona sama mala aj iné úvery, si nepamätala, ale vyjadrila sa, že dlhy mal jej bývalý manžel, a to spomenula si na úver zo F. F., ktorej dlhovali, dlhovali aj inde, avšak na ďalších veriteľov si nevedela spomenúť. Uviedla, že boli s manželom v takej situácii, že boli radi, ak im niekto nejaký úver poskytol, pretože na iných miestach im úver poskytnúť odmietali. Potvrdila, že na obrátila v tom čase i na spoločnosť žalovaného PROFÍ CREDIT, ktorý jej predložil „nejaký návrh zmluvy, nejaké iné listiny, ktoré som ja podpísala“. Na otázku, či žalobkyňa predložené listiny čítala, uviedla, že čítala len záhlavie a to kontrolovala svoje meno, číslo občianskeho preukazu a správnosť ďalších k nej sa vzťahujúcich údajov. Na otázku prečo žalobkyňa nečítala text prihlášky uviedla, že bola v takej situácii, že bola rada, že jej niekto úver poskytne. Na otázku či žalobkyňa vedela o poistení úveru odpovedala, že o žiadnom poistení nevedela. Na otázku jej právneho zástupcu, či jej boli obchodným zástupcom PROFÍ CREDITU pri stretnutí vysvetlené parametre poistenia odpovedala, že si to nepamätá, pretože išlo len o „také stretnutie pri káve“. V súvislosti s poukázaním súdu na tú skutočnosť, že podpísala okrem zmluvy o úvere aj osobitne vyhotovené (ako samostatné listiny) prihlášku do poistenia a tiež žiadosť o poistenie, uviedla, že: „Dali mi podpísať veľa listín, ja som to všetko podpísala. Podstatné pre mňa bolo to, že dostanem úver.“ Dodala, že bola rada, že dostane úver a ďalšie otázky už neriešila. Žalobkyňa v čase poskytnutia úveru bola už zamestnaná, po predchádzajúcej materskej dovolenke, zamestnaný bol aj jej manžel, avšak mal nízky príjem a vyživovaciu povinnosť voči deťom z predchádzajúceho vzťahu. Na čo konkrétne úver použila, si žalobkyňa nepamätala, no potvrdila, že aj na splácanie iných úverov, pretože boli s manželom v zlej finančnej situácii a nevedeli úvery splácať. Na otázku, či bola v situácii, že by nebola mala čo jesť, uviedla že nie, pretože bývali u rodičov jej bývalého manžela, a teda základné veci mali zabezpečené.

15. Po doplnení dokazovania odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením zmluvy o úvere č. 8500161615 zo dňa 2. 8. 2016 ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle právnej úpravy zák. č. 129/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy) z dôvodu, že ročná percentuálna miera nákladov je uvedená nesprávne a to v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, nakoľko v zmluve je uvedená len samotná výška RPMN, pričom v zmluve nie sú vôbec uvedené predpoklady na jej výpočet. Pri svojom závere poukázal na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 448/17 Danko.

Uvedený záver súdu prvej inštancie odvolací súd nepovažuje za správny.

16. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Odvolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené, tak ako to zo zopakovania dokazovania písomným vyhotovením zmluvy vyplynulo, všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú.

17. Odvolací súd konštatuje, že predmetnou problematikou sa už zaoberala judikatúra dovolacieho súdu, a to konkrétne v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/183/2020 z 24. februára 2021, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod číslom R 86/2021, a v ktorom najvyšší súd judikoval, že na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení do 31. marca 2015, v čase podpisu zmluvy uvedené ustanovenie obsahovo nezmenené, ale uvedené už pod § 9 ods. 2 písm. k/) nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v

zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.

18. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukazoval na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 448/17 Danko, z ktorého si však vyvodil nesprávny záver. V uvedenom rozsudku Súdny dvor EÚ vyložil, že „článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.“ Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere však obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a súčasne uvádza aj úrokovú sadzbu.

19. Z uvedených dôvodov potom záver súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.

20. Pokiaľ ide o otázku či uzavretie poistenia schopnosti splácať úver bolo predpokladom pre poskytnutie úveru, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný si poistenie schopnosti splácať úver nevymietol, pričom za dôkaz o tejto skutočnosti považoval žalovaným predloženú prihlášku do poistenia, ktorá bola žalobkyňou podpísaná v ten istý deň ako zmluva o úvere. Na základe uvedeného vyvodil záver, že predmetná zmluva bola predložená žalovaným, takže bez akéhokoľvek ďalšieho a bližšieho vysvetlenia sa stotožnil so stanoviskom žalobkyne, že poistenie jej bolo zo strany žalovaného prinajmenšom nanútené a nemožno v žiadnom prípade hovoriť o dobrovoľnosti na strane žalobkyne, ktorá v deň uzatvárania úverovej zmluvy podpisovala viaceré dokumenty.

21. Žalovaný v súvislosti so žalobnou argumentáciou žalobkyne uviedol vo vyjadrení k žalobe, že žalobkyňa najprv požiadala o úver písomnou žiadosťou, následne prejavila vôľu pristúpiť do poistenia schopnosti splácať úver a podpísala prihlášku do poistenia, ktorá bola na samostatnom formulárovom tlačive. Následne po schválení žiadosti o poskytnutie úveru boli požiadavky a údaje uvedené v prihláške na poistenie premietnuté do rubrik formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a rovnako ako ďalšie údaje o poskytovanom úvere.

22. Odvolací súd po doplnení dokazovania dospel k záveru, že z listinných dôkazov predložených žalovaným a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere a prihlášky do poistenia zreteľne a doslovne, bez pripustenia akýchkoľvek pochybností o tom, vyplýva, že uzavretie poistnej zmluvy nebolo podmienkou poskytnutia úveru, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola síce uvedená aj rubrika o náhrade poistného, ale len pre prípad ak dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver, z čoho je možné a potrebné vyvodiť záver, že žalobkyňa/spotrebiteľka prihlášku do poistenia nemusela podpísať a v takom prípade by sa rubriky zmluvy týkajúce sa informácie o náhrade poistného v zmluve o úvere nevyplnili. V prihláške do poistenia schopnosti splácať úver je uvedené vyhlásenie žalobkyne ako poistníka, že „pristúpenie k poisteniu na základe podpísania tejto prihlášky do poistenia nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi poistníkom ako veriteľom a poisteným ako dlžníkom a ani iného zmluvného vzťahu medzi nimi. Poistený nie je povinný prijať návrh poistenia zo strany poistníka, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol poistníkom jasne a zrozumiteľne informovaný a túto skutočnosť potvrdzuje svojím podpisom.“ Žalobkyňa citované znenie vyhlásenia svojím podpisom potvrdila. Na základe preukázaných a súčasne ani nie sporných skutočností podpísania žalobkyňou tak zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako i Prihlášky do poistenia, odvolací súd považuje argumenty žalobkyne, že ju veriteľ neoboznámil pred podpísaním zmluvy o úvere o podmienkach poskytnutia úveru a podmienkach poistenia schopnosti splácať úver za nepreukázané a v súvislostiach podpísania žalobkyňou predmetných dokumentov za právne irelevantné. Zároveň odvolací súd upriamuje pozornosť tiež na to, čo vyplynulo z výpovede žalobkyne, a to že žalobkyňa pred podpísaním jej na podpis žalovaným predložených dokumentov, tieto listiny vôbec nečítala, svoju pozornosť venovala len kontrole správnosti jej osobných údajov v nich, žiadne podmienky

poskytnutia úveru pre ňu v tom čase neboli podstatné, resp. ju nezaujímali, dôležité pre ňu bolo to, že jej veriteľ /žalovaný poskytne úver. Odvolací súd zastáva názor, že daná situácia neodôvodňuje záver, k akému dospel súd prvej inštancie len na základe osvojenia si, resp. stotožnenia sa so žalobnými tvrdeniami žalobkyne, že jej poistenie úveru bolo žalovaným nanútené, že žalovaný podmienil poskytnutie úveru uzavretím poistenia úveru, a to bez akýchkoľvek podkladov a dôkazov.

Z výpovede žalobkyne tieto jej žalobné tvrdenia nevyplynuli, naopak je zrejmé, že žalobkyňu žiadne podmienky poskytnutia úveru nezaujímali, podstatné pre ňu bolo len to, aby úver získala. Žalobkyňa neuviedla žiadne relevantné okolnosti, ktoré by nasvedčovali jej argumentácii o nanútení uzavretia poistenia, najmä keď z ňou podpísaných dokumentov vyplýva opak. To, že žalobkyňa predložené dokumenty nečítala, nemožno pričítať na ťarchu žalovaného, resp. v jeho neprospech.

23. Súd prvej inštancie konštatoval, že údaj o RPMN v spotrebiteľskej zmluve nie uvedený správne aj z toho dôvodu, že žalovaný do RPMN nezahrnul poistné. Odvolací súd poukazuje, že na výpočet RPMN sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Povinnosť žalobkyne uzavrieť zmluvu o poistení schopnosti splácať úver ako podmienka na poskytnutie úveru preukázaná nebola.

24. Na základe vyššieuvedených dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v plnom rozsahu nakoľko bol v konaní úspešný. Žalobkyňa postup podľa § 257 CSP ani nenavrhovala a ani odvolací súd žiadne skutočnosti nemal preukázané.

26. Toto rozhodnutie prijal senát hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).